

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.322 van 29 mei 2015
in de zaak A. 215.649/XIV-36.381**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Julien Hardy
 kantoor houdend te 1400 Nijvel
 rue des Brasseurs 30
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 21 april 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 141.361 van 19 maart 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 28 april 2015aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Verzoeksters kritiek dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van mening zou zijn dat “de verwerende partij [...] geen rekening moet houden met de specifieke omstandigheden van het geval, indien deze omstandigheden uiteengezet werden in asiel- of regularisatieaanvragen die al verworpen werden”, berust op een verkeerde lezing van het bestreden arrest. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen merkt in het bestreden arrest immers enkel op dat verzoeksters asielaanvraag en haar “regularisatieaanvragen”, die

zij inroept als specifieke omstandigheden waarmee in de aanvankelijk bestreden beslissing geen rekening zou zijn gehouden, werden afgewezen. Ook verzoeksters bewering als zou de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van mening zijn dat de toepassing van de maximumtermijn voor het inreisverbod geen afzonderlijke motivering vereist, mist feitelijke grondslag. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest immers net vast dat de aanvankelijk bestreden beslissing wel degelijk een motivering voor de duur van het opgelegde inreisverbod bevat. Het eerste onderdeel van het enige middel is kennelijk ongegrond.

De artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek houden in dat de rechter aan een akte geen uitlegging mag geven die niet verenigbaar is met debewoordingen of de inhoud ervan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen had in punt 3.7 van het bestreden arrest reeds vastgesteld dat verzoekster geenszins heeft verduidelijkt welke invloed de gegevens waarmee volgens haar bij het nemen van de aanvankelijk bestreden beslissing geen rekening zou zijn gehouden, zouden kunnen hebben op de duur van het inreisverbod. Verzoekster maakt dan ook geen schending van de bewijskracht van het verzoekschrift voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aannemelijk. Het tweede onderdeel van het enige middel is kennelijk ongegrond.

Verzoekster haalt in het opschrift van het middel “het recht op een eerlijke administratieve procedure, en meer bepaald het recht om gehoord te worden en zich te verdedigen, die rechtsbeginselen vormen en die ook voorzien zijn in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie” aan. Zij zet nergens uiteen hoe deze beginselen en deze bepaling met het bestreden arrest zouden zijn geschonden. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op negenentwintig mei tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams